

ע"פ 33880/05/17 - האלה לחאם נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

16 יולי 2017

עפ"ג 33880-05-17 לחאם נ' מדינת ישראל

לפני:

כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד כבוד השופט זהבה בוסטן כבוד השופט נואה בכור
המערערת האלה לחאם

נגד
מדינת ישראל
המשיבה

nocchim:

המערערת ובאת כוחה עו"ד ענת עיר (סנגוריה ציבורית)

ב"כ המשיבה עו"ד מיטל אילן

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

המערערת הורשעה על פי הودאתה בת"פ 14-10-50239 בעבירות של פריצה לבית בקיבוץ בחן ובנייה רכוש ממופרט בעובדות כתוב האישום בהן הודהה ועל פיין הורשעה המערערת ונידונה ל-6 חודשים מאסר בפועל ול-6 חודשים מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין.

הערעור מכoon כלפי חומרת עונש המאסר בפועל וב"כ המערערת טוענת בהודעת הערעור ובטעינה בפנינו כי אין העונש של מאסר בפועל תואם את עיקרון ההלימה ואת נסיבותה האישיות של המערערת, כפי שהועלו בפני שירות המבחן וכפי שנטענו על ידי בא כוחה בפני בית משפט קמא, אשר שירות המבחן המליך להטיל על המערערת מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מביצוע עבירה.

על פי העובדות נשא הרשותה של המערערת, בחודש יוני 2014 היא נכנסה לבית בקיבוץ בחן ולקחה מתוך הבית שורת פריטים ובהם מצלמות, שני מכשירי ד.יו.די, מכשיר מולטימדיה, סירי בישול, צלחות, בגדים, שעון קיר, רדיומיסק, נגן אמ.פי, מתקן מי עדן, עצזועים ועגלת ילדים העמיסה על רכב שאיתו הגיעו למקום וניסתה לקחת גם אופניים

עמוד 1

אך השaira אותם במקום לאחר שהבינה בעוברת אורח.

זמן קצר לאחר הפריצה והגנבה התקשר בעל הבית למערערת והוא שוכנע להחזיר את הרכוש שגנבה ממנו, אך שהרכוש הוחזר במלואו סמוך לאחר גניבתו.

מתוך שירות המבחן שהוגש לבית משפט קמא עולה שהמערערת אינה עובדת מזה כ-3 שנים, היא מתקימת מ Każבת הבתחת הכנסה, סובלת מסכנת ובשנת 2009 נפצעה בגין בגבה בתאונת דרכים.

המערערת תיארה בפני שירות המבחן אלימות על רקע גירושן שהופנתה כלפי עלייה, שמרצה מסר בפועל בגין מעשים אלה.

באשר לעבירות נושא הרשותה, גילתה המערערת הבנה לביעיותם בהם אך היא התקשתה להשלים עם עובדת הייתה נאשמת בהליך פלילי על רקע הייתה אישת שמורת חוק. לטענתה, היא נסעה למקום מסוים שחייבת ביקור לצורך מצאת עבודה במשק בית, שללה את כניסה לתוך הבית וטענה שלקחה ארגזים עם ציוד אותו מצאה בחצר הבית, שנראה לה נטוש, וזאת בניגוד להודאותה בחקירה במשטרה ובפני בית משפט קמא.

שירות המבחן התרשם שהמערערת היא אישת דלה ו konkretit ומליץ להפנotta ללשכת הרוחה כדי לקבל סיוע ותמיכה.

שירות המבחן העירק כי התנהלות המערערת היא חריגה ולא מופיעת את אופן התנהגותה ולכן הסיכון להישנות ביצוע העבירות בעתיד פוחת.

שירות המבחן לא סבר כי המערערת זוקפה להליך טיפול, המליץ שלא למצות אותה את הדין ולהטיל עליה ענישה מרתיעה ומחייבת גבולות דומות לדמות מסר על תנאי והתחייבות.

בית משפט קמא התייחס ברישא גזר הדין לטענת המערערת לפיה היא לא נכנסה לתוך הבית אלא לקחה את המוצרים מהחצר, כאשר סקרה שמדובר ברכוש שבعلיו לא מעוניינים בו.

בית משפט קמא לא נתן אמון בטענות אלה, ובצדוק, שכן לא רק שאין סבירות, אלא הן גם סותרות את הדברים שאמרה המערערת בהודאותה במשטרה ובהודאותה הלא מסווגת בעבודות כתוב האישום כפי שתוארו לעיל.

בית משפט קמא קבע, אף אנו הינו עושים כן, כי גם אם היה מקבל את טענת המערערת לפיה הפריטים שגנבה נלקחו מהחצר, לא היה בכך כדי להמעיט מנסיבות ביצוע העבירות נושא הרשותה של המערערת.

בית משפט קמא קבע נכונה את פגיעהה בדרגה הבינונית של המערערת באינטרסים המוגנים של שמירה על רכשו של הזולת ועל ביטחונו האישית, גם אם העבירות לא בוצעו באישון לילה אלא לאור היום.

בית משפט קמא נתן דגש לשוו הרוב של הרכוש כפי שתואר לעיל, כאשר חלק ממנו כולל מכשירים חממים בעלי ערך שאין סיבה להניח שהופקו על ידי בעלייהם.

בית משפט קמא לא הedula המנויות המקלות שזקן לזכותה של המערערת, שף אנו איננו מתעלמים מה.

המערערת הודתה, אם כי באופן מסווג, בעבורות נושא הרשעתה, להערכת שירות המבחן העבירות בוצעו על רקע מצוקה כלכלית ומשכך תמורה בעינינו עדמת שירות המבחן שהמערערת לא זקוקה להליך טיפול שכנן לא הובאו בפנוי ובפנינו נתונים המלמדים על שיפור במצבה הכלכלי של המערערת, אלא הנ剖ו הוא.

אין מחלוקת כי לא עומדים לזכותה של המערערת שיקולי שיקום הצדיקים סטיה ממתחם הענישה הנכוּן שקבע בית משפט קמא ואין במצבאה הבריאותי, שמנוע ממנה לבצע עבודות שירות, משומן מצב בריאותי חריג הצדיק חריגה ממתחם הענישה.

כך גם אין בנסיבות האישיות של המערערת, כפי שנטענו בפני שירות המבחן, בפני בית משפט קמא ובפנינו, כדי להצדיק חריגה ממבחן הענישה וחסד עשה בית משפט קמא כאשר הפנה את המערערת למונזה על עבודות שירות על מנת שיבחן את יכולתה של המערערת לבצע בהתחשב במצבה הבריאותי.

נאמר כבר עתה שלו היה הדבר מגייל לפתחנו כערכה דיןית הינו מטילים על המערערת מלכתחילה עונש מסר מאחורי סוג וברית, ولو ברף התהtron של עונש מסר כזה, ואין בעובדה שהמערערת לא נמצאה מתאימה לבצע עבירות שירות מסיבות בריאותיות, כדי להקל בעונש מסר לרצוי בעבודות שירות מסוים שאיננה יכולה לבצען.

איןנו מקבלים את טענת ב'כ המערערת לפיה יש הצדקה לחרוג ממתחם הענישה בשל נסיבות האישיות והבריאותיות של המערערת, וזאת שלא על ידי הטלת ביצוע עבודות של"צ, חלופה שלא נלקחה בחשבון גם על ידי שירות המבחן.

בנושא הרשעתה, אנו מקבלים את הערכו וקובעים כי המערערת תרצה עונש מסר למשך 3 חודשים יומם.

עונש המאסר על תנאי שהוטל על המערערת על ידי בית משפט כמו יעמוד בתוקפו.

המערערת תתייצב לריצוי מסירה בבית סוהר נווה תרצה ביום 17.9.17 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס
כשבישותה תעוזת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ המערערת לתאם את הכניסה למסר, כולל האפשרות למילוי מוקדם, עם ענף אבחון ומילוי של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

התנאים שנקבעו לעיקוב ביצוע עונש המאסר יעדמו בהתאם עד להתקצבות המעררת לריצו' עונשה.

ניתן והודיע היום כ"ב תמוז
תשע"ז, 16/07/2017
במעמד ב"כ הצדדים
והמעוררת.

